

Třicítka? To je šarm a jiskra energie

Před dvěma lety stanula v čele Vyšší odborné školy herecké nová ředitelka **Martina**

Kubátová. „Třicítka je báječný věk, jak v životě člověka, tak třeba i školy. Je překonána prvotní nezralost, přibývají zkušenosti, dostavuje se určitá stabilita i odolnost vůči vnějším vlivům,“ říká zkušená pedagožka k jubileu VOŠH.

Kde byla Martina Kubátová, když se škola před třiceti lety zakládala?

V té době jsem studovala na pedagogické fakultě francouzštinu a přemýšlela o tom, jaká životní dráha mě čeká. Úvahy se kromě vidiny práce ve

škole upínaly k Francii, k životu v zahraničí a neomezeným možnostem, pak k mezinárodnímu obchodu či diplomacii, později k překládání a tlumočení, končily u plánů na kavárnu, kde se budou prodávat pravé francouzské bagety a croissanty a kde se bude debatovat o umění...

Nakonec jsem zůstala u původní myšlenky věnovat se výuce a záhy jsem se ocitla před katedrou v konfrontaci s tvrdou realitou: začala jsem učit na střední odborné škole. Učila jsem hlavně češtinu, která je mým druhým oborem, francouzština byla natrvalo odsunuta na druhou kolej, teprve později jsem se dostala k výuce cizinců (mimo jiné i Francouzů), kteří se chtěli nebo potřebovali naučit česky. Zkrátka s divadlem jsem neměla co do činění, pokud nepočítám četné divácké zážitky, divadelní stáž v Avignonu v létě 1994 a pak v podstatě jakési herecké etudy či improvizace v roli začínající (a někdy tak trochu zoufalé) středoškolské učitelky, která byla jen o málo starší než její studenti.

Třicítka na krku – jaký je to podle vás věk? Co od něj může mladá dáma – Vyšší odborná škola herecká – očekávat? Na co se může těšit a čeho se obávat?

Třicítka je báječný věk, jak v životě člověka, tak třeba i školy. Je překonána prvotní nezralost, přibývají zkušenosti, dostavuje se určitá stabilita i odolnost vůči vnějším vlivům. Je poměrně daleko do nějakého stáří či stereotypu, mnozí si uchovávají mladický šarm a jiskru energie. Určitě to platí pro naši třicetiletou školu. Pomalu se začíná mluvit o tradici, škola je pevně usazena mezi svými konkurenty, má své suverénní místo mezi vyššími odbornými

školy. Lze popsat její vývoj a proměny v čase, ale i když je to stále stejná škola, je tu plno novinek a hlavně můžeme stále cítit jakýsi zápal a nadšení těch, kdo školu tvoří a kdo se na jejím chodu podílejí. Mám teď na mysli kolegy, pedagogy, kteří jsou škole věrní a jsou s ní spjati dlouhodobě.

Dokážete posoudit, do jaké míry se škola, program, studenti i objekt za uplynulých třicet let proměnili?

Asi neobsáhnu takový pohled dokonale, představu však mám. Za dva roky působení jsem podrobně nahlédla do archivu, do různých dokumentů mapujících vznik školy a proměny studijního programu. Víím, že škola několikrát změnila působiště, proměnily se také její divadelní scény. Zjistila jsem, kolik pedagogů se podílelo na výuce, kolik absolventů škola připravila a kdo z nich se prosadil. Od pedagogů jsem si nechala vyprávět střípky z historie, zajímaly mě zapeklité okamžiky, inspirovala jsem se jimi při řešení výjimečných situací, které tu občas nastávají. Někdy zavolá či zavítá přímo do kanceláře nějaký pamětník a je vidět, jak silné a pozitivní pouto ke škole má. Začne vzpomínat, dožaduje se kontaktů na bývalé lektory, učitele, spolužáky, zmiňuje dávné historky...

A v čem naopak zůstala stejná?

Troufám si říct, že stabilní je kvalita výuky a lidský přístup ke studentům. Pedagogové se snaží rozvinout jejich talent, ne jim dokazovat, co neumějí. Zakládají si na individuálním přístupu ke studentům, jednají s nimi s respektem. Studenti jsou za takové zacházení vděční, někteří mají jiné zkušenosti z jiných škol, a proto u nás rádi zůstávají. Váží si svých učitelů, dobře vědí, kolik času a energie do nich vkládají. Atmosféra ve škole se mi moc líbí.

Myslíte si, že se změnili mladí lidé, kteří po maturitě přicházejí studovat oba nabízené obory?

Během třiceti let doby existence školy tudy vlastně prošla celá jedna generace, tudíž určité změny nastat musely. Souvisejí s proměnou doby, proměnou životních podmínek a příležitostí, změnou životního stylu. Mentalita a nastavení mladých jsou závislé na době, v níž žijí, v současnosti jde o generaci Z, která vyrůstala s internetem a na internetu. Virtuální realita je ovlivnila, na online prostředí jsou v podstatě závislí, je to neoddelitelná součást jejich života. Naše škola je unikátní v tom smyslu, že zde převažuje praktická výuka, během níž jednoduše nelze sledovat virtuální dění, studenti nesedí u počítačů, ale tančí, zpívají, hrají, recitují. Vnímám jako pozitivní důsledek, že má větší prostor i váhu mluvené slovo, studenti

jsou v úzkém kontaktu se svými pedagogy, komunikují otevřeně a o všem, dávají přednost osobnímu kontaktu. Pozorují, že jsou velmi citliví, někdy nevyrovnaní a křehcí. Negativně je poznamenalo období pandemie koronaviru, zažili karanténu a izolaci, jsou svědky světových válečných konfliktů...

Na pozici ředitelky školy působíte dva roky. I za tak krátkou dobu se toho hodně podařilo...

Byly to náročné dva roky plné práce. Nové prostředí, noví kolegové, chod školy a provoz divadla, unikátní studijní program a zvláštní vyučovací předměty... Mám zpětnou vazbu od kolegů dlouhodobě spolupracujících se školou, že postupné změny vítají, těší je vlastní divadelní scéna, jsou vděční za dílčí renovace objektu – letos to bylo zastropování chodby a kompletní výměna oken. Váží si zájmu studentů o studium klasické činohry, ale i o znovuoživený loutkářský obor. Vnímají změny jako zlepšení pracovního komfortu.

Jak hodlá škola využívat vlastní divadlo?

Nad rámec povinné divadelní praxe a repríz absolventských inscenací plánuje škola realizovat dětská představení, loutkové i činoherní pohádky, komponované večery, moderátorské večery, koncerty, taneční lekce. Rádi bychom z našeho divadla vytvořili centrum kultury a setkávání pro Prahu 4.

Proč jste ustoupili od poměrně zavedeného názvu Pidivadlo?

Název byl spojen s místem, kde Pidivadlo provozovalo svou divadelní scénu. Tradice byla bohužel přerušena, škola byla nucena prostor na Letné v Praze 7 opustit a hostovat pak několik let na různých pražských scénách. Definitivní přerušení existence Pidivadla způsobila karanténa a uzavření divadel. Několik let škola usilovala o vlastní prostor, což se nakonec podařilo a od loňského roku provozuje školní scénu v divadle v Nuslích. Prostor býval dříve součástí Fidlovačky, nesl název Komorní Fidlovačka, evokoval tedy příslušnost k jinému divadlu. Škola si zvolila název nový, domnívám se, že dobře vystihující účel, jakému slouží. Je to Debut, místo, kde studenti poprvé vystupují veřejně a poprvé zakoušejí, jaké je stát na prknech, co znamenají svět.

Uvažujete i o dalších změnách?

Tak trochu zápolíme s rozsahem učebních prostor. Máme připravený architektonický záměr na rozšíření školy, ke kterému bychom chtěli využít část školní zahrady. Jednáme o tom i s městskou částí Praha 4. Je to ovšem otázka peněz...

Co vám za dobu vašeho působení ve škole dělá největší radost?

Nadšení studenti a spokojení pedagogové, úspěch veřejných vystoupení...

A starosti?

Zajistit bezproblémový provoz, aby bylo koho učit, tj. zaujmout dostatek zájemců, z nichž si může talentová komise vybrat disponované jedince, aby měl kdo učit, tj. mít vždy po ruce dostatek profesionálů, aby bylo kde učit, tj. aby vše ve škole fungovalo a výuka mohla běžet podle plánu a hlavně aby bylo kde hrát, tj. mít i nadále vlastní školní divadlo.

Na kterou ze studentských premiér nejraději vzpomínáte?

Největším zážitkem byl pro mě dvojitý večer, den, kdy proběhly dvě premiéry najednou. Obě inscenace v plné délce, obě na vážná témata, v genderovém protikladu. Past v mužském provedení, Mikve v ženském. Silné, emotivní, apelativní. Chvílemi jsem měla v očích slzy dojetí a prožívala s herci příběhy, které vyprávěli. Sál byl plný u obou představení, silné divácké emoce byly cítit ještě dlouho po konci večera. Když si ten večer v mysli připomenu, nemůžu zapomenout na zvláštní atmosféru ve foyer divadla. Diváci, většinou kolegové a studenti, byli očarováni výkonem spolužáků a zasaženi dojetím. Obě inscenace jsou, dle mého mínění, herecky mimořádné a zdařilé.

Myslíte si, že „voška“ dokáže obstát v konkurenci?

Jsem o tom přesvědčená, příprava na profesi je dostatečná, včetně herecké praxe, simulace podmínek reálného divadla odpovídá současným požadavkům. Výuku zajišťují profesionální výkonní umělci.

Mají vaši absolventi stále dostatek příležitostí k uplatnění?

Věřím, že ano, mají širší vzdělání, než prozrazuje název studovaného oboru. Mohou se uplatnit nejen jako herci – divadelní či filmoví, ale i jako moderátoři, ale tanečníci, muzikáloví herci, zpěváci, kaskadéři, šermíři, loutkoherci...

Nabízíte i kurzy pro veřejnost?

Ano, na jaře běží herecký kurz, primárně zaměřený na přípravu k talentovým zkouškám, uvažujeme o podzimní variantě zkráceného kurzu, který by oslovil širší veřejnost, nejen potenciální uchazeče o studium, nabídl by základní průpravu v hlasové, pohybové, taneční i herecké výchově. Vhodný může být pro kohokoli, kdo se chce zlepšit v měkkých dovednostech, posílit své komunikační a prezentační dovednosti, chce nabýt sebejistoty z vlastního vystupování. Zájem projeví třeba pedagogové z nižších stupňů škol, kteří zařazují do výuky prvky dramatické výchovy, a chtěli by své schopnosti v tomto ohledu posílit. A do budoucna uvažujeme i o dalších kurzech pro veřejnost.

Co byste oslavenkyni popřála do dalších let?

Jen to nejlepší! Spoustu talentovaných studentů, plno dobrých nápadů a skvělých počinů, tvůrčí potenciál a originalitu. Obecně pak aby si divadlo udrželo svou společenskou úlohu, bylo zdrojem zábavy a bylo pro diváky užitečné, aby umění vyvažovalo digitální a technologický svět převažující v jiných sférách lidské činnosti.

Připravila Jana Pavlová